

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/40/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5125210262
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Štillová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:5125210262.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miriam Štillovej a členiek senátu JUDr. Petry Lackovej, JUDr. Martiny Nemravovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. B., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, deti rodičov - matky: D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXXX, právne zastúpená: Advokátska kancelária Prachová & Pobjiak, s.r.o., so sídlom Pribinova 20, Bratislava, IČO: 50 491 300 a otca: A. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXXX, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD., s.r.o., so sídlom Ul. 17. Novembra 3215, Čadca, v konaní o návrhu matky na zvýšenie výživovacej povinnosti k maloletým deťom, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 30P/121/2025-109 zo dňa 19. novembra 2025 v spojení s opravným uznesením č.k. 30P/121/2025-106 zo dňa 19. novembra 2025, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením v napadnutých výrokoch o povinnosti otca prispievať na výživu maloletého A. výživným vo výške 210 eur mesačne, o nedoplatku na výživnom za obdobie od 23.09.2025 do 30.11.2025 na maloletého A. a o zmene rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 30P/198/2022-277 zo dňa 09.10.2023 v časti výživného na maloletého A. (prvý, druhý a štvrtý výrok) **m e n í t a k , ž e :**

Otec **j e p o v i n n ý** prispievať na výživu maloletého A. výživným vo výške 220,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého počnúc dňom 23.09.2025. Nedoplatok na výživnom za obdobie od 23.09.2025 do 30.11.2025 na maloletého A. vo výške 45,36 eur je otec povinný zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám matky maloletého.

Otec **j e p o v i n n ý** prispievať na výživu maloletej C. výživným vo výške 200,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletej počnúc dňom 23.09.2025. Nedoplatok na výživnom za obdobie od 23.09.2025 do 30.11.2025 na maloletú C. vo výške 22,64 eur je otec povinný zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám matky maloletej.

Týmto **s a m e n í** rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 30P/198/2022-277 zo dňa 09.10.2023 v časti výživného na maloletého A. a maloletú C..

II. Rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením vo výroku o zamietnutí zvyšnej časti návrhu matky **z r u š u j e.**

III. Žiaden z účastníkov **n e m á n á r o k** na náhradu trov súdneho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením Okresný súd Žilina (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozhodol, že otec je povinný prispievať na výživu maloletého A. výživným vo výške 210,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého s účinnosťou od 23.09.2025, nedoplatok na výživnom za obdobie od 23.09.2025 do 30.11.2025 na maloletého A. vo výške 22,64 eur je otec povinný zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám matky maloletého, vo zvyšnej časti súd návrh matky zamietol a zmenil rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 30P/198/2022-277 zo dňa 09.10.2023 v časti výživného na maloletého A.. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie poukázal na návrh matky maloletého dieťaťa doručený dňa 23.09.2025, jeho odôvodnenie, vyjadrenie zo strany otca maloletej, rozsah vykonaného dokazovania a za aplikácie ust. § 28 ods. 1, 2, § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1, 3, § 52 CMP, § 232 ods. 3 CSP rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovej časti svojho rozsudku.

3. Po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh matky na zvýšenie výživného na maloleté deti A. a C. je čiastočne dôvodný. Naposledy bolo rozhodované o výživnom rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 30P/198/2022-277 zo dňa 09.10.2023, ktorým schválil rodičovskú dohodu v znení, že maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky, dohodli sa na úprave styku otca s maloletými deťmi a otec bol zaviazaný povinnosťou platiť výživné na A. vo výške 190,- eur mesačne od 01.06.2023 a vo výške 200,- eur mesačne od 01.09.2023, na maloletú C. výživným vo výške 190,- eur mesačne od 01.06.2023. V tom čase matka bola na rodičovskej dovolenke, poberala rodičovský príspevok vo výške 280,- eur mesačne, otec bol zamestnaný, jeho priemerný mesačný čistý zárobok za 11/2022 - 8/2023 predstavoval sumu 1.347,- eur. A. navštevoval materskú školu a o C. matka zabezpečovala osobnú starostlivosť. Zároveň súd prvej inštancie uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 30P/107/2024-225 zo dňa 30.04.2025 súd zamietol návrh matky na zvýšenie výživného na maloleté deti, ktorý podala na Okresný súd Žilina dňa 20.06.2024. V tom čase matka žiadala zvýšiť výživné na A. na sumu 400,- eur a na C. na 440,- eur mesačne. A. navštevoval naďalej materskú školu, C. nastúpila do materskej školy. Súd však konštatoval, že z naposledy určeného výživného môžu byť uhradené jej výdavky aj súvisiace so škôlkou. Matka uvádzala výdavky na A. 584,54 eur mesačne, na Viktoriu 556,21 eur mesačne, pričom výživné na C. žiadala určiť vo vyššej sume ako na A.. Otec v tom čase mal priemerný mesačný čistý príjem 1.455,- eur. Matka nemala žiadny príjem, poberateľkou rodičovského príspevku bola do februára 2024.

4. Súd prvej inštancie porovnal okolnosti dôležité pre určenie výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase vydania rozhodnutia. Zistil, že matka naďalej býva s deťmi v nájomnom byte, kde platí poplatky spojené s bývaním, zároveň matka je evidovaná ako uchádzač o zamestnanie od 19.09.2025. Maloletý A. od septembra 2025 nastúpil do 1. ročníka základnej školy. Má bežné výdavky so stravou, ošatením, hygienou a výdavky so školou. Maloletá C. od septembra 2025 je na celodennom pobyte v materskej škole, takisto má bežné výdavky so stravou, ošatením, hygienou, ako aj poplatkom za stravu v škôlke. Čo sa týkalo otca, skonštatoval jeho výdavky, ktoré má a zároveň aj to, že je naďalej zamestnaný a jeho priemerný mesačný čistý príjem predstavuje sumu 1.512,- eur. Od posledného rozhodnutia o výživnom v roku 2023 nastala zmena pomerov na strane A., tento začal navštevovať prvý ročník ZŠ, zvýšili sa mu teda výdavky v súvislosti so školou, zmena pomerov nastala aj na strane otca, ktorého príjem sa zvýšil na sumu 1.512,- eur, v čase posledného rozhodovania bol vo výške 1.347,- eur. Na strane matky došlo tiež k zmene pomerov, v súčasnosti je evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie, hľadá si prácu. V čase posledného rozhodnutia o výživnom sa matka starala o maloletú C., nemohla si zabezpečiť iný príjem. Súd výživné s poukazom na zvýšené výdavky A. so školou, na zvýšený príjem otca, upravil na sumu 210,- eur mesačne od podania návrhu, čiže od 23.09.2025. Čo sa týka maloletej C., na jej strane nenastala zmena pomerov, keď nastúpila do MŠ, kde táto skutočnosť bola konštatovaná aj v čase posledného rozhodnutia, keď bol zamietnutý návrh na zvýšenie výživného. Aj napriek tomu, že začala navštevovať škôlku celodenne, výdavok sa zvýšil len o 7,- eur, a tak, ako u maloletého A. bolo určené výživné zo strany otca vo väčšej sume tak, aby pokrylo väčšiu časť výdavkov jej výdavkov. Zároveň súd prvej inštancie prihliadol aj na vyplácaný rodinný prídavok na každé dieťa 60,- eur mesačne, prihliadol na starostlivosť o maloleté deti zo strany matky. Poukázal na to, že matka uvádzala svoje výdavky a výdavky maloletých detí aj vo svojom písomnom vyhlásení o osobných majetkových pomeroch (č.l. 47 súdneho spisu), pričom tieto výdavky sú v inej výške ako v návrhu. Napríklad pre obidve deti mesačne uviedla sumu na obuv 120,- eur, na ošatenie 250,- eur, na hygienu 40,- eur, pričom v návrhu a na pojednávaní uvádzala sumu 50,- eur na každé dieťa.

Podľa názoru súdu, určené výživné na A. 210,- eur mesačne a na C. naposledy určené výživné 190,- eur mesačne zodpovedá odôvodneným potrebám detí vzhľadom k možnostiam a schopnostiam otca.

5. Zároveň súd prvej inštancie poznamenal, že v rovnaký deň bolo rozhodnuté aj o zmene úpravy práv a povinností k maloletým deťom, pričom súd rozhodol o zverení maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov a zaviazal otca aj počas trvania striedavej osobnej starostlivosti prispievať na výživu maloletého A. XXX,- eur mesačne a na maloletú C. XXX,- eur mesačne na dorovnanie životnej úrovne detí v čase, keď budú v starostlivosti matky, pokiaľ sa nezlepší situácia na strane matky, ktorá si hľadá prácu. Čo sa týka nedoplatku na výživnom, tento určil za obdobie od 23.09.2025 do 30.11.2025 na A. vo výške 22,64 eur, čo je alikvotná časť za mesiac september 2025 - 8 dní x 0,33 = 2,64 a 2 mesiace x 10,- eur - rozdiel medzi naposledy určeným výživným a zvýšeným výživným, a toto zaviazal otca zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšnej časti návrh matky zamietol. Zároveň, keďže došlo k zmene výživného na strane maloletého A., zmenil posledné rozhodnutie súdu o výživnom.

6. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého účastník platí trovy konania, ktoré mu vznikajú a nezistil osobitné dôvody na priznanie trov niektorému z účastníkov.

7. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podala odvolanie matka v celom, v podaní doručenom súdu dňa 29.12.2025 (č.l. 120 súdneho spisu) prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu. V odvolaní uviedla, že neboli dostatočne zistené všetky skutkové okolnosti predmetnej právnej veci, súd nedostatočne zohľadnil všetky odôvodnené potreby maloletých detí, ich zvýšené náklady na život, schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca. Matka riadne preukázala zvýšené výdavky spojené so školskou dochádzkou maloletého a nástupom maloletej do materskej školy. Čo sa týka maloletej, matka je toho názoru, že súd nesprávne posúdil výdavky, ktoré vynakladá na maloletú a ignoroval zvýšené výdavky spojené s jej nástupom do materskej školy, ako sú náklady na stravovanie, oblečenie, obuv a príspevok na ZRPŠ. Skutočnosť, že súd v minulosti považoval zvýšenie výdavkov len o 7,- eur za zanedbateľné, nemôže byť automaticky prenesené aj na súčasné rozhodovanie, keďže ide o nové obdobie a nové celkové pomery rodiny. Zároveň súd prvej inštancie neuviedol žiadnu konkrétnu úvahu, prečo práve suma 210,- eur má byť primeraná, ani dôvod, prečo by vyššie výživné už nebolo v možnostiach a schopnostiach otca, čím považovala matka rozhodnutie za nedostatočne odôvodnené. Čo sa týka rozhodnutia v inom konaní o striedavej osobnej starostlivosti, tak matka poukázala na to, že v rámci rozhodovania o striedavej osobnej starostlivosti bolo konštatované, že otec má aj naďalej prispievať na výživu detí na dorovnanie životnej úrovne, kým sa nezlepší situácia, na druhej strane, nepremietol túto skutočnosť do vyššieho výživného ešte pred zaradením striedavej starostlivosti, resp. do adekvátneho zvýšenia výživného na Viktóriu. Mala za to, že súd nedostatočne zistil zmenu pomerov na otcovej strane a s touto sa nedostatočne vysporiadal. Odôvodnenie právneho názoru súdu v napadnutom rozsudku matka považuje za objektívne nedostatočné, neobsahuje žiadne dôvody, alebo v ňom absentuje základné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie vo veci, prípadne aj argumentácia obsiahnutá v odôvodnení rozsudku je natoľko vnútorne rozporná, že rozsudok ako celok je nepresvedčivý. Ako odvolacie dôvody uviedla matka dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP. Navrhla odvolaciemu súdu, aby rozsudok súdu prvej inštancie zrušil v celom rozsahu a vec vrátil prvoinštančnému súdu na prejednanie.

8. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky v podaní doručenom súdu dňa 09.01.2026 (č.l. 129 súdneho spisu) uviedol, že matka navrhovala zvýšenie výživného o viac ako 100 %, a to pri každom maloletom dieťati. Na pojednávaní uviedla, že zvýšenie výživného ponecháva na úvahe súdu, potom, ako súd zohľadnil zmenu pomerov na strane maloletého A. a na strane otca, výživné zvýšil, matka súdne rozhodnutie namieta. Z rozhodnutia súdu explicitne nevyplýva, že súd neprihliadol na to, že maloletý A. nastúpil na ZŠ a znížil význam výdavkov na školské potreby, pomôcky a mimoškolské aktivity ako je futbalový krúžok. Výdavok na futbalový krúžok ani matka pri svojom výsluchu neuviedla a rovnako ho ani nepreukázala. Tvrdenie matky, že maloletá dcéra nastúpila do škôlky, nie je pravdivé, pretože maloletá chodila do škôlky, ale na pol dňa. Na strane matky taktiež došlo k zmene pomerov, keď už nepoberá rodičovský príspevok. Matka odkazuje na preukázanie a skúmanie zmeny pomerov na strane povinného rodiča opakovane len vo všeobecnej rovine. Majetkové pomery otca neboli žiadnym spôsobom zo strany matky spochybnené, rovnako ani zárobkové pomery. Takmer 10 rokov otec pracuje u rovnakého zamestnávateľa, má stabilnú prácu a príjem. Nesúhlasil s odvolacími námietkami, považoval ich za nedôvodné. Navrhoval, aby odvolací súd potvrdil odvolaním napadnuté rozhodnutie, ktoré považoval v celom rozsahu za nedôvodné.

9. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu matky v podaní doručenom súdu dňa 09.01.2026 (č.l. 133 súdneho spisu) uviedol, že sa pridrižiava správy zo dňa 14.10.2025, v ktorej uviedol, že výšku výživného ponecháva na rozhodnutí súdu tak, aby to bolo v možnostiach, schopnostiach a majetkových pomeroch otca a súhlasil s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania.

10. Matka vo vyjadrení k vyjadreniu otca v podaní doručenom súdu dňa 26.01.2026 (č.l. 134 súdneho spisu) zopakovala skutočnosti, uvádzané v podanom odvolaní, poukázala na to, že maloletá C. od 09/2025 navštevuje materskú škôlku v celodennom režime, čo má za následok zvýšenie nákladov. V ďalšom poukázala na to, že otec maloletých detí má objektívne schopnosti, možnosti a majetkové pomery, aby deťom platil riadne a primerané výživné v súlade so zákonom. Otec vynakladá finančné prostriedky na nadštandardné výdavky ako sú výlety, doplnky stravy, fitness centrum, športové súťaže, financovanie svojej partnerky, jej dieťaťa, reštauračné zariadenia, alkohol, diskotéky, rôzne iné kultúrne podujatia a matka má za to, že deti majú právo podieľať sa na životnej úrovni otca. Finančné prostriedky, ktoré otec vynakladá na svoje osobné záujmy, by mali byť v prvom rade použité na zabezpečenie potrieb maloletých detí.

11. V podaní doručenom súdu dňa 27.02.2026 (č.l. 145 súdneho spisu) sa matka vyjadrila opätovne k podanému odvolaniu s tým, že poukázala na to, že sa jej zvýšili náklady, pričom za elektrickú energiu matka platila sumu 98,- eur, aktuálne platí 112,- eur mesačne, ako aj 30,- eur za elektrinu na spoločné priestory. Poukázala na to, že otec maloletých neprispieval na školské a mimoškolské výdavky detí, konkrétne karnevalové kostýmy, ktoré matku stáli 20,- eur pre maloletého A. a 30,- eur pre maloletú C., školské fotenie maloletého A., ktoré stálo matku 17,- eur, otec neprispel ani na úhradu ZRPŠ, ktoré matka uhradila v dvoch splátkach po 15,- eur. Zároveň uviedla, že otec sa o deti dlhodobo nezaujíma, nad rámec určeného výživného finančne neprispieva a deťom neprispieva ani na potrebné veci a nedopraje im ani darčeky pri významných príležitostiach. Zároveň uviedla, že maloletá C. bude na základne odporúčania materskej škôlky navštevovať logopedickú starostlivosť s tým, že sa zvýšia náklady matke na cestovné, ktoré predstavujú približne 20,- eur za jednu cestu E. – G. a späť, nakoľko ju chce prihlásiť k logopedičke v G. a podľa informácií matky má otec aktuálne nové motorové vozidlo v hodnote 5.000,- až 10.000,- eur. Trvala na tom, aby súd na uvedené prihliadol a zrušil odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu a vec vrátil prvoinštančnému súdu na pojednanie a rozhodnutie.

12. Do momentu konania a rozhodovania odvolacím súdom ďalšie podania nenasledovali.

13. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 3 ods. 5 písm. a) CMP), na základe odvolania podaného v zákonnej odvolacej lehote osobou oprávnenou, a to matkou maloletých detí, postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, posúdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie za aplikácie ust. § 65, § 66, § 67 CMP a tento v napadnutých výrokoch o povinnosti otca prispievať na výživu maloletého A., o nedoplatku na výživnom za obdobie od 23.09.2025 do 30.11.2025 v spojení so závislým výrokom o zmene rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 30P/198/2022-277 zo dňa 09.10.2023 v časti výživného na maloletého A. zmenil podľa ust. § 388 CSP tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Čo sa týka výroku, v ktorom súd prvej inštancie vo zvyšnej časti návrh matky zamietol, tento výrok bol zrušený podľa ust. § 389 ods. 1 písm. d) CSP v spojení s Čl. 3 CMP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

14. Odvolací súd za aplikácie § 380 ods. 2 CSP v spojení s § 67 CMP z úradnej povinnosti predovšetkým posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci, a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predložením súdneho spisu, odvolací súd v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP.

15. Pri rozhodovaní o zmene výživného (§ 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine) treba porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase nového rozhodnutia. Zákon o rodine explicitne nevyžaduje na zmenu súdnych rozhodnutí podstatnú zmenu okolností, napriek tomu vzhľadom na konštrukciu tejto okolnosti ako výnimky zo zásady nezmeniteľnosti súdnych rozhodnutí, ktorá smeruje k právnej istote, sa vyžaduje, aby k vydaniu nového rozhodnutia došlo len vtedy, ak ide o zmenu závažného charakteru. Nie je žiadúce a prípustné reparať právoplatné rozhodnutie

pre nepodstatnú zmenu v pomeroch. V zmysle záveru aplikačnej praxe preto treba prihliadať na všetky okolnosti, ktoré by mohli byť podkladom pre zmenu výživného. Dôvodom na zmenu rozhodnutia však budú len prípady, ak sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov. Relevantnosť zmeny sa zisťuje porovnaním tvrdených a preukázaných nových pomerov s pôvodnými pomermi (významnými z hľadiska určovania vyživovacej povinnosti) tak, ako boli zistené v príslušnom súdnom spise vzťahujúcom sa k predchádzajúcemu súdnemu rozhodnutiu. Výrazná zmena okolností na strane oprávneného alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom, môže spočívať buď v zmene subjektívnych, ale i objektívnych skutočností, ktoré súvisia so zmenou v oblasti príjmových pomerov, výdavkov, celkových majetkových pomerov, zmenou potreby dieťaťa z dôvodu začatia plnenia školskej dochádzky, prechodom medzi jednotlivými stupňami školského systému, zmenou zdravotných pomerov, stratou zamestnania, dlhodobou práceneschopnosťou, vznikom novej vyživovacej povinnosti a podobne.

16. V prejednávanej veci súd prvej inštancie postupoval vecne správne, keď zisťoval všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o návrhu matky na zvýšenie výživného pre maloleté deti, a to z hľadiska ich súčasných odôvodnených potrieb, ako aj z hľadiska schopností, možností rodičov, ktoré sú na výživu doposiaľ plne odkázané a tieto potom vzájomné zistenia podstatnej zmeny pomerov (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine) porovnal so skutočnosťami rozhodnými pre určenie výživného v čase posledného rozhodnutia súdu o výživnom, a to rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 30P/198/2022-277 zo dňa 9.10.2023.

17. Za rešpektovania ust. § 65, § 66 CMP odvolací súd uvádza, že základom pre jeho konanie bolo odvolanie podané matkou proti výrokom o výživnom (prvý, druhý, tretí výrok) v spojení s výrokom (štvrtým), ktorým došlo k zmene rozsudku, ktorým sa naposledy rozhodovalo o výživnom na maloletého A. a maloletú C.. Matka namietala, že na základe vykonaných dôkazov súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, a tým aj k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. Podstatou odvolania matky boli námietky, že súd prvej inštancie odignoroval zvýšené náklady spojené s nástupom maloletej C. do materskej škôlky na celý deň, a to náklady na stravovanie, oblečenie, obuv a príspevok na ZRPŠ a nedostatočne zohľadnil odôvodnené potreby maloletého A. spojené s jeho školskou dochádzkou, a teda nedostatočne zistil zmenu pomerov nielen na strane maloletých detí, ale aj na strane otca a s touto sa nedostatočne vysporiadal.

Odvolací súd k nesúhlasu matky s výškou určeného výživného na maloletého A. a nezvýšenie výživného na maloletú C. poukazuje na to, že určenie výživného je v zmysle zákona nutné posudzovať individuálne s ohľadom na všetky okolnosti prípadu. Vyživovacia povinnosť rodiča k nepľnoletým deťom je daná ex lege a obvyklým spôsobom plnenia je stav, kedy deti žijú v spoločnej domácnosti rodičov a výživné je plnené v naturálnej forme. Súd stanovením konkrétnej výšky výživného pristupuje v prípadoch potencionálneho ohrozenia oprávnených detí – ak rodičia spolu nežijú a došlo k rozvodu manželstva. Zmyslom vyživovacej povinnosti je zabezpečiť deťom porovnateľné podmienky, aké by mali, keby rodičia žili spolu a riadne sa o deti starali. Pre prípad, že výživné musí byť stanovené súdom (zákonodarca v Zákone o rodine stanovil kritériá, ktoré sú rozhodné pre výšku), zákonodarca nestanovil striktný spôsob výživného, a preto musia súdy v jednotlivých prípadoch uvážiť všetky zákonom uvedené kritériá a výživné určiť vo výške zodpovedajúcej týmto kritériám, ako aj zmyslu a účelu výživného. Na strane oprávneného sú to relevantne odôvodnené potreby a na strane povinného sú to schopnosti, možnosti a majetkové pomery.

18. Podľa názoru odvolacieho súdu, nebol naplnený odvolací dôvod, podľa ktorého súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie s ohľadom na hypotézu právnej normy § 26 Zákona o rodine, teda vo vzťahu k zisteniu skutočností, potrebných na posúdenie otázky, či je dôvodné pristúpiť k zmene súdneho rozhodnutia o výške vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu, teda, či došlo alebo nie k takej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu výšky výživného. Bolo vykonané dostatočné dokazovanie aj s ohľadom na hypotézu právnych noriem stanovujúcich kritériá pre určenie konkrétnej výšky vyživovacej povinnosti (v predmetnom prípade najmä § 62 ods. 2 – 5 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine).

19. Ohľadom pomerov účastníkov v čase posledného rozhodnutia súdu o výške výživného súd prvej inštancie vychádzal aj z obsahu pripojených spisov Okresného súdu Žilina sp.zn. 30P/198/2022, ako aj z jeho rozsudku č.k. 30P/198/2022-277 zo dňa 09.10.2023, sp.zn. 30P/72/2024, v ktorom bol návrh matky na zvýšenie výživného zamietnutý. Súd prvej inštancie v Zápisnici z pojednávania zo

dňa 19.11.2025 (č. I. 104) konštatoval, že sa oboznámil s týmito pripojenými spismi, nie sú však súčasťou spisového materiálu sp.zn. 30P/121/2025 (13 CoP 40/2026), avšak sú pripojené k spisu sp.zn. 30P/72/2024 týkajúceho sa tých istých maloletých detí, pri ktorých sa takisto vedie odvolacie konanie sp. zn. 13CoP/54/2026, čiže odvolací súd sa s nimi oboznámil, keďže aj táto druhá vec bola pridelená senátu 13CoP.

20. Aktuálne pomery účastníkov mal preukázané výsluchmi účastníkov – matky a otca maloletých detí na pojednávaní, listinnými dôkazmi, správou od kolízneho opatrovníka zo šetrenia pomerov u rodičov, listinami preukazujúcimi príjmy, výdavky matky, otca maloletých detí, listinami preukazujúcimi výdavky maloletých detí, z ktorých súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil na jednej strane odôvodnené potreby maloletých detí a na druhej strane príjmy a výdavky obidvoch rodičov (keďže vyživovací povinnosť voči maloletým má každý z nich), ako aj ich majetkové pomery a celkovú životnú úroveň. Súd prvej inštancie vykonané dôkazy podľa Čl. 10 CMP a v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov podľa § 191 ods. 1 CSP správne vyhodnotil podľa vlastnej úvahy; každý dôkaz hodnotil samostatne, ako aj v súvislosti s ostatnými dôkazmi, hodnotenie dôkazov tak, ako ho uskutočnil súd prvej inštancie nie je v rozpore so zásadami logiky, pričom zároveň prihliadol na všetko, čo počas konania vyšlo najavo. Nemožno mu vytknúť, že by zohľadnil skutočnosti, ktoré nevyplývajú z vykonaných dôkazov, alebo prednesov účastníkov konania, prípadne neboli inak preukázané počas konania.

21. V súvislosti s výživou a potrebami maloletých detí sa riadne zaoberal súd prvej inštancie v odsekoch 27., 29. odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorom uviedol výšku mesačných výdavkov maloletých na školné, škôlku, stravné, oblečenie, hygienické potreby, ako aj náklady súvisiace s tým, že matka naďalej býva s deťmi v nájomnom byte, ako aj jej bežné výdavky so stravou, ošatením, hygienou. V ods. 27. odôvodnenia súd prvej inštancie uviedol aj výdavky maloletej spojené s jej celodenným pobytom v materskej škole od septembra 2025 - poplatok 47,-eur za stravu a 25 za škôlku 25,- eur mesačne, a teda neobstojí námietka matky v odvolaní, že tieto výdavky maloletej C. súd prvej inštancie spochybnil, resp. nezobral do úvahy pri jeho rozhodovaní. V predmetných odsekoch 27., 29. odôvodnenia súd prvej inštancie uviedol, ktoré nevyhnutné mesačné výdavky matky na maloleté deti zohľadnil pri určení zvýšenej vyživovacej povinnosti otca a zároveň sa vyjadril, aj ktoré výdavky považoval za primerané, a ktoré nie. Odvolací súd v tomto smere odkazuje na predmetné odseky odôvodnenia rozsudku, s ktorými sa stotožňuje. Rovnako súd prvej inštancie správne prihliadol aj na vyplácané rodinné prídavky na každé dieťa 60,- Eur mesačne, z čoho je uhradená časť potrieb maloletých detí, na osobnú starostlivosť o maloleté deti zo strany matky, ako aj na tú skutočnosť, že matka je od 29.09.2025 evidovaná na úrade práce. Preskúmaním veci teda odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o určení výživného dostatočne zistil skutočný stav a na základe neho rozhodol vecne správne, pričom zohľadnil všetky zákonné aspekty vyplývajúce z ust. § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 75 ods. 1 Zákona o rodine, vyhodnotil majetkové, osobné pomery otca, matky, zohľadnil výdavky súvisiace s výdavkami detí.

22. Odvolací súd sa však nestotožnil s právnym posúdením otázky výšky súdom prvej inštancie určeného výživného na maloletého A., ako aj na neurčenie zvýšenej vyživovacej povinnosti vo vzťahu k maloletej C., pričom je potrebné zvýrazniť, že odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie v tejto časti nebolo dostatočné, keď súd prvej inštancie svoj postup, teda ako dospel k určenej sume pri maloletom A., a k nepriznaniu zvýšenia vyživovacej povinnosti vo vzťahu k maloletej C., dostatočne neodôvodnil. Ak súd prvej inštancie vychádzal zo skutočnosti, že sa zvýšili výdavky vo vzťahu k maloletým deťom, na maloletého A. v súvislosti s nástupom do základnej školy, čo sa týka maloletej C. v súvislosti s celodenným pobytom v materskej škole, rovnako aj z dôvodu, že teda nastala zmena pomerov na strane otca, nakoľko došlo k zvýšeniu jeho priemerného mesačného čistého príjmu, tak výška súdom prvej inštancie určeného výživného, resp. neurčenie zvýšeného výživného na maloletú C., nezodpovedala takto zistenému dokazovaniu.

23. Odvolací súd vychádzajúc zo skutkových zistení súdu prvej inštancie potom pristúpil k odlišnému právnemu posúdeniu tohto skutkového stavu a relevantnú otázku určenia výšky zvýšeného výživného na maloletého A. a na maloletú C. posúdil inak, preto pristúpil k zmene napadnutej časti výrokov o zvýšení vyživovacej povinnosti na maloletého A. a zároveň aj o v podstate neurčení zvýšenej vyživovacej povinnosti otca vo vzťahu k maloletej C.. Zhrnúc uvedené odvolací súd tak nedospel k odlišným skutkovým zisteniam a dôkazy vykonané pred súdom prvej inštancie nehodnotil odlišne od súdu prvej inštancie, ale súdom prvej inštancie zistený skutkový stav právne posúdil inak. Za primerané výživné odôvodneným potrebám maloletého A., k schopnostiam a možnostiam otca považoval odvolací súd

zvýšené výživné v sume 220,- Eur, ktoré zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 62 ods. 1 až 5 v spojení s § 75 ods. 1 Zákona o rodine, ktorá čiastka primeranejšie zohľadňuje celkovú výšku odôvodnených výdavkov na strane maloletého A.. Za primerané zvýšené výživné odôvodneným potrebám maloletej C. k schopnostiam a možnostiam otca považoval odvolací súd výživné v sume 200,- Eur, ktoré taktiež zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 62 ods. 1 až 5 v spojení s § 75 ods. 1 Zákona o rodine, ktorá čiastka primeranejšie zohľadňuje celkovú výšku odôvodnených výdavkov na strane maloletej C..

24. Na základe vyššie uvedeného, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch ohľadne určenia vyživovacej povinnosti na maloletého A., o nedoplatku, ako aj nepriznania zvýšeného výživného vo vzťahu k maloletej C., zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Zároveň, keďže zvýšil vyživovaciu povinnosť na maloletého A., ako aj na maloletú C., došlo aj k zmene výšky nedoplatku na výživnom za obdobie od 23.09.2025 do 30.11.2025 na obe maloleté deti.

Pri maloletom A. odvolací súd určil nedoplatok na výživnom za obdobie od 23.09.2025 do 30.11.2025 vo výške 45,36 Eur (aliquotná časť za mesiac september 2025 – 8 dní = 5,36 Eur a 2 mesiace x 20,- Eur, čo je rozdiel medzi naposledy určeným výživným a zvýšeným výživným), ktorý zaviazal otca zaplatiť v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku k rukám matky. Pri maloletej C. za obdobie od 23.09.2025 do 30.11.2025 nedoplatok určil vo výške 22,64 Eur (aliquotná časť za mesiac september 2025 – 8 dní = 2,64 Eur a 2 mesiace x 10,- Eur, čiže rozdiel medzi naposledy určeným výživným a zvýšeným výživným), tento nedoplatok súd zaviazal otca zaplatiť v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku k rukám matky maloletej.

25. Čo sa týka výroku, ktorým bol návrh matky vo zvyšnej časti zamietnutý (tretí výrok), bolo zrejmé, že súd prvej inštancie rozhodol odlišne od v priebehu konania podaného návrhu matky, ktorým súd prvej inštancie však nebol viazaný, a preto nadbytočne (nesprávne) rozhodol o jeho zamietnutí vo zvyšku, a preto výrok napadnutého rozhodnutia odvolací súd, s ohľadom na znenie Čl. 5 CMP a ust. § 23 ods. 2 CMP v spojení s § 111 a nasledujúce CMP zrušil.

26. Zároveň odvolací súd rozhodol, že týmto dochádza k zmene rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 30P/198/2022-277 zo dňa 09.10.2023 v časti výživného na maloletého A. a na maloletú C..

27. O trovách prvoinštančného a odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).